

Boekverslag Scholieren.com

De ereronde van de eland door Thijs Zonneveld

Kees van der Pol

Feitelijke gegevens over het boek

Gebruikte druk: 1e

Verschijningsdatum 1e druk: 19 juni 2009

Aantal bladzijden: 158

Uitgegeven door: LJ Veen te Amsterdam

Beschrijving van de cover

Op de voorkant staat de afbeelding van een eenzame fietser.

Genreaanduiding van het boek

Win een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

“De ereronde van de eland” is een sportroman. Daarvan zijn er niet zo veel. Over wielrennen heeft Mart Smeets er bijvoorbeeld enkele geschreven. Wel zijn er natuurlijk vrij veel non-fictieboeken over wielrennen gepubliceerd. Ook Tim Krabbé heeft een bundel wielerverhalen geschreven.

De flaptekst

Sla “De ereronde van de eland” open en je zit midden in een etappe in de Tour de France. Of beter gezegd: in het hoofd van de wielrenner die tegen wil en dank op kop ligt, met nog 140 kilometer te rijden. Alleen met de weg, de wind en de pijn in zijn benen. Alleen met zijn gedachten. Een kans om te winnen heeft hij eigenlijk niet.

Aan het begin van zijn loopbaan was hij nog een veelbelovende renner, maar in de loop der jaren heeft hij het geloof in eigen kunnen verloren, en werd hij links en rechts ingehaald door jongere coureurs. Door Cornelisse bijvoorbeeld, die ook al achter zijn vriendin Patricia aan zit. Maar dan keert het tij. De eenzame vluchter komt in het ritme, ziet zijn voorsprong groeien, en daarmee ook zijn hoop op succes – in de sport, en ook in de liefde.

De ereronde van de eland is een meeslepende, trefzekere roman over de Tour de France en de wielersport, een wereld van omhooggevallen ploegleiders, soigneurs, slapies, ethische normen, afgunst, winst en verlies. Dit alles gezien door de ogen van een onverwachte koploper.

Structuur en perspectief

Thijs Zoneveld beschrijft een etappe uit de Tour de France waarin een verder niet met name genoemde Nederlandse renner een eenzame koploper is. De vertelde tijd is dus precies de duur van een etappe. Er zijn twee vertellers.

Enerzijds zit de lezer gevangen in het hoofd van de koploper: die vertelt in de o.t.t en in de ikvorm. Waar hij het over het verleden heeft, vertelt hij in de o.v.t.

De andere draad is een simultaan vertelde draad van een alwetende verteller die beschrijft wat de wielrenner aan de buitenkant meemaakt. Deze verteller heeft een taak zoals een journalist beschrijft hoe hij tegen een dergelijke ontsnapping aankijkt.

De tijd van het verhaal

De Tour de France vindt altijd plaats in de maand juli. In deze versie rijdt Lance

nog mee want zijn naam staat op het wegdek. Het is ook na de Tourversie die Floyd Landis heeft gewonnen. Dat was in 2006. Hij werd betrapt op doping en zijn zege werd hem ontnomen.

In 2006 deed Lance Armstrong al niet meer mee. Dus het klopt niet helemaal.

De plaats van handeling

De roman speelt tijdens een etappe in de Tour de France in het zuiden van het land. Het is geen bergetappe, maar ook geen vlakke rit. Er worden verder geen plaatsnamen gegeven.

Samenvatting van de inhoud

Aan het woord is een wielrenner van een Nederlandse wielploeg die een overgangsetappe heeft uitgekozen om zijn slag te slaan. Het is nog 180 kilometers tot de finish en van het peloton mag hij zijn gang gaan. Ze moeten zo'n renner eerst classificeren en als hij geen gevaar voor het peloton is, mag hij weglopen. Aan het einde zullen ze hem wel weer inhalen en zo'n renner heet in het wielerpeloton een "pannenkoek."

Er zijn twee verhaaldraden: in de ene wordt vrij neutraal weergegeven wat er in de etappe en met de wielrenner gebeurt. In de andere lijn rijden we als het ware mee met de ikverteller. Hij moet in het begin al afzien en dan heeft hij nog maar een voorsprong van twee minuten. Maar gaandeweg begrijpt hij dat het peloton hem laat gaan. Hij krijgt een "flow" over zich en zijn maximale voorsprong bedraagt wel meer dan 10 minuten.

Dan gaan echter allerlei gedachten in zijn hoofd spelen:

- De twijfel die hem zijn hele leven al parten speelt bijv. als hij cadeautjes moet kopen
- De positie van zijn ploeggenoot Van Steensel die door niemand serieus wordt genomen en altijd wordt gepest door zijn ploeggenoten
- De botte manier waarop zijn ploegleider Sjef met de jongens omgaat
- De Russische ploegmaats die weinig onderlinge communicatie kennen
- De Spaanse ploeggenoot Juanito die zich altijd volspuit met bloed en epo-producten
- Zijn kopman Cornelisse voor wie hij zich moet uitsloven maar die ondertussen zijn vriendin Patricia genaaid heeft. Maar vandaag is dat afgelopen, want hij wint vandaag die touretappe en Patricia zal trots op hem kunnen zijn
- De infantiliteit van de supporters die meerrennen met een vlag en stomme dingen na afloop zeggen
- De domheid van de journalisten in hun interviews direct na de etappe
- De eerste vier punten die hij binnenhaalt voor de bergprijs en de berekening wat

hem dit zal opleveren: 13 € bruto

- De manier van wielrenners om gekleed in hun outfit onder de zonnebank te gaan, zodat ze er sexy uitzien
- De domme muziekdeuntjes die tijdens het afzien door zijn hoofd spelen: van Celine Dion tot aan de Haribo-reclame
- Het survival trainingskamp dat de ploeg in navolging van de ploeg van Bjarne Riis (CSC) in de Ardennen heeft moeten volgen

Hij gaat steeds meer in een overwinning geloven, maar hij moet veel water drinken en eten. Maar hij lust de pindakaasrepen die zijn ploegleider hem geeft niet. Hij denkt aan de dagen na de Tour wanneer hij zinloze criteria met rijden en die keer enkele jaren geleden dat hij na de criteria naar Salou was gegaan om aan het strand te liggen met Patricia. Hij was zo moe en uitgehongerd dat het geen leuke vakantie was geworden. Hij wilde alleen maar zijn slaap inhalen. Het is gewoon een zware klotesport.

De pijn begint steeds erger te worden en de voorsprong begint te slinken. Achter hem roept zijn ploegleider dat hij moet blijven draaien, maar hij staat bijna stil en hij weet dat als het peloton echt op gang komt, hij aangeschoten wild is. In een programma op televisie "The hunt" heeft hij eens gezien hoe een eland werd opgejaagd door een troep wolven. Zo voelt hij zich nu. Hij is helemaal leeggereden. Het peloton dendert over hem heen. De reacties zijn verschillend: hij krijgt scheldwoorden en later schouderklopjes van enkele ploeggenoten. Zijn Spaanse ploeggenoot Juanito zegt in het voorbijrijden dat "hij enorme ballen heeft" Het werk is helemaal voor niets geweest. Op het laatste stuk raakt hij achter. Hij wordt zelfs voorbijgereden door een jonge Franse renner die al in een van de eerste etappes is gevallen en dapper blijft meerijden. Als laatste passeert hij die dag de finish. Hij zal nauwelijks kunnen eten en hij zal aan het infuus moeten. In de spiegel zal hij een uitgemergeld lijk terugzien en hij zal vroeg in zijn bed strompelen. Hij zal dromen en morgen,
Morgen zal hij het opnieuw proberen.

Titelverklaring

De Nederlandse wielrenner die een dag heeft uitgekozen om een lange solo te maken, voelt zich aan het einde van de etappe net opgejaagd wild. Hij heeft eens op televisie een documentaire gezien waarbij een eland werd opgejaagd door een roedel wolven. Ze kwamen steeds dichterbij en beten zelfs een stuk uit zijn poot. De eland bleef maar rondrennen en de verteller had het net gevonden alsof hij ererondjes rende. Hij verdedigt zich heldhaftig maar wordt toch door de wolven doodgebeten. Zo beschouwt hij op het laatst zijn eigen tot mislukken gedoemde vlucht.

Thematiek en interpretatie

In deze sportroman gaat het enerzijds over de heroïek van de eenzame fietser die tegen een peloton opneemt en eigenlijk een hopeloze strijd voert, zoals een eland het altijd zal verliezen van een troep wolven. De koploper vecht tegen beter weten in, totdat hij helemaal leeggereden is en door het peloton wordt ingehaald. Weer geen roem gehaald, maar wel vier punten voor de bergtrui. Een dag later moet hij weer aan de bak.

Daarmee geeft Zonneveld zelf ooit wielrenner ook de schaduwkanten van het profwielrennen aan. Hij laat de wielrenner schamperen over de waardeloze ploeggeest, de botte ploegleiders, het veelvuldige dopinggebruik, de malafide soigneurs, het klatergoud van de sport. De lezer is net de toeschouwer die op de Alpe d'Huez een voort ploeterende wielrenner een duwtje wil geven. Aan het einde is er de desillusie van het weer niet gered hebben.

Beoordeling scholieren.com

Een aardig boek voor lezers die van wielrennen houden. Wie het wielrennen op de voet volgt, krijgt een kijkje in het binnenste van een ploeterende renner die op een dag zijn slag wil slaan, maar eigenlijk weet dat hij geen kans heeft. Hij voelt zich ineens kansrijk en begint er in te geloven om tenslotte van een koude kermis(koers) thuis te komen.

Ook Mart Smeets heeft in het nabije verleden een aantal romans over de Tour geschreven (o.a. De Koploper) Dat zijn aardige boeken om met elkaar te vergelijken. Wie niet van sport houdt, kan het boek maar beter niet lezen.

Het is verder een eenvoudig te lezen roman, waar je bovendien niet al te veel tijd aan hoeft te besteden. De structuur is helder: de chronologie van de etappe wordt gevolgd en je zit mooi gevangen in de gedachten van de koploper.

Het boek is geschikt voor de meeste eindexamenniveaus: van mavo tot en met vwo.

Voor mavo- en havoscholieren zou ik het boek willen waarderen met 2 punten.

Een vwo'er die het voor zijn lijst wil lezen, kan beter even overleg plegen met zijn leraar Nederlands. Wanneer die het op de lijst toestaat, vind ik een waardering van 1 punt voldoende.

Recensies

In **het Parool** van 23-06-2009 beschrijft Arthur van den Boogaard de sportroman: "***De meester zelf zei dat het goed was. Schrijver Tim Krabbé dankte afgelopen vrijdag zijn collega schrijver/wielrenner Thijs Zonneveld voor de uitnodiging om het eerste exemplaar van diens debuutroman De ereronde van de eland te ontvangen. Als voorbereiding had Krabbé het nulde exemplaar gelezen. Hij wist dus waarover hij sprak toen hij zei dat Zonneveld een prachtige roman met als onderwerp wielrennen had geschreven. [...]*** De schrijver van De

Renner die de schrijver van De ereronde van de eland voor het eerste exemplaar bedankte en zei: "Meer dan alles is Thijs Zonneveld een geboren schrijver."

De komende jaren zullen de bestendigheid en kracht van deze uitspraak bewijzen."

In **De Volkskrant** van zaterdag 18 juli is Bart Jungmann niet zo positief over het wielerverhaal". **Het gaat over niets meer dan een ontsnapping, weliswaar vanuit wisselend perspectief, maar zo'n verhaal is snel verteld. De meeste tekst zit in de monologue intérieure waarmee de ontsnapte zijn verschillende stadia van verbazing, hoop, wanhoop en trots verwoordt.**

Wat had het dan meer moeten zijn? Een tweede verhaallijn misschien, maar de auteur heeft een roman over wielrennen willen schrijven, tout court. Een tweede verhaallijn zou maar afleiden. Dat zegt zijn vriend en voorbeeld Krabbé ook: als je een verhaal over wielrennen schrijft, moet je er verdomme iets aan toevoegen. Wielrennen is al het leven zelf.

Maar? Toch een enigszins onbevredigend boek. Zonneveld schiet in de literaire verbeelding te kort. De weg is leeg en de helikopters klapwieken. Misschien had het associatieve vermogen wat meer tijd moeten hebben. Aan de andere kant zit in een hoofdstuk als 'Ik lieg dus ik besta' de kracht van binnenuit. Hier schrijft iemand die weet wat wielrennen is. Dit boek smaakt niet zozeer naar meer, als wel naar beter."

Op www.recensieweb.nl staat de mening van Gemma Venhuizen : "**Zonneveld is niet de enige auteur die schrijven met sporten combineert. Tim Krabbé heeft een roman over wielrennen geschreven – De Renner – en Abdelkader Benali en Dirk van Weelden nemen geregeld deel aan een marathon. Maar waar deze auteurs vooral bekend staan om hun boeken, en in hun romans verschillende verhaallijnen met elkaar weten te combineren, is Zonneveld in de eerste plaats wielrenner. Doordat De ereronde van de eland alleen over fietsen gaat en alles wat daar bij komt kijken, wordt het boek wat eenzijdig. Goed, de relatie van de coureur met zijn vriendin Patricia komt kort aan bod. Er is een mooie passage over een natuurdocumentaire waarin een gewonde eland wordt gevolgd. En Zonneveld weet op een herkenbare manier over te brengen hoe irritante deuntjes urenlang in je hoofd blijven zitten – van K3-liedjes tot wasmachinereclames. Maar toch komt het uiteindelijk allemaal op wielrennen neer, en dat wordt een beetje eentonig. De verhaallijn is summier,**

de opbouw van het boek te voorspelbaar.

Toch laat Zonneveld zien dat hij goed mee kan komen in het literaire veld, hij is niet zomaar een wielrenner die een roman schrijft – hij is een wielrenner met literaire kwaliteiten. Waar topsporters als Johan Crujff hooguit oneliners als ‘leder nadeel heb z’n voordeel’ produceren, maakt Zonneveld duidelijk dat topsport en mooi taalgebruik elkaar niet uitsluiten. Al lijkt zijn hoofdpersoon daar nog aan te twifelen. ‘Sjee. Hoor mij nou. Illusie. Ethiek. Wat een dure woorden. Goed dat ik zo niet hardop denk. Straks denken ze nog dat ik slim ben. Staat er elke dag een persparasiet met een lijst vragen op me te wachten na de finish.’

Ook Zonneveld moet zich alvast maar klaarmaken voor wat extra media-aandacht, zeker als hij zich ook gaat richten op andere onderwerpen dan wielrennen. Als hij nog een beetje doortrapt kan hij in de toekomst namelijk zo aansluiten bij het kopgroepje sportende schrijvers, onder leiding van Krabbé. "

Over de schrijver

Bron: website schrijver

Naam: Thijs Zonneveld

Geboortedatum: 28 september 1980

Opleiding: Internationaal recht, Universiteit van Amsterdam ('98-'04) Scriptie: Op jacht met Grof Geschut. Het sanctiesysteem van de World Anti-Doping code.

Winnaar scriptieprijs sport en recht 2004.

Tot november 2007: Wielrenner (Vier jaar wonen en koersen in Frankrijk, Spanje en de rest van de wereld)

November '07 - september '08 Freelance (sport)journalist voor o.a. Wieler Magazine, Leidsch en Haarlems Dagblad, Het Parool, De Pers.

Augustus 2008 Medewerker project Station Beijing

September '08- heden Columnist Nusport.nl

November '08 Boek: Dit is onze tijd.

December '08 - heden Columnist Nu.nl

December '07 - heden Sportjournalist De Pers (sinds oktober '08 in vaste dienst)

Verkozen tot De Pers-Journalist van het Jaar 2008

“De ereronde van de eland” is zijn debuutroman.